

Audycja 61, Tem: „Królestwo Króla Salomona”, Sobota 17.06.2006, Godz. 7-8 wieczór

W audycji „Wczoraj, Dziś i na Wieki”, jak zawsze mile witają naszych słuchaczy Ireneusz Kołacz, Tadeusz Żurek i Przemysław Merski. Naszym dzisiejszym tematem jest *„Królestwo Izraelskie pod panowaniem Króla Salomona.”* Salomon był najmłodszym synem Dawida, a imię matki było Batszeba. Imię Salomon znaczy *„Miłujący Pokój”*, a tron królewski odziedziczył po swoim ojcu Dawidzie, i zgodnie ze znaczeniem jego imienia, królowanie Salomona zaznaczyło się pokojem. W okresie panowania jego ojca Dawida, Izrael był przeważnie w stanie wojny z którymś z sąsiednich narodów pogańskich, natomiast w okresie panowania Salomona naród cieszył się pokojem. Dawid jako król był szanowany i respektowany, dlatego cały naród z radością zaakceptował wybór Salomona jako następcę tronu Dawida. Kronikarz podaje: *„Cały Izrael zaś był mu posłuszny. Wszyscy też książęta i rycerstwo, jak również wszyscy synowie króla Dawida poddali się Salomonowi jako królowi.”* A Pan Bóg ten wybór zaakceptował jak czytamy: *„Potem zasiadł Salomon na tronie Pana jako król zamiast Dawida, swego ojca.”*

Jednak najważniejszą rzeczą był fakt, że Pan Bóg błogosławił Salomonowi, jak pisze kronikarz: *„Pan zaś nader wywyższył Salomona w oczach całego Izraela i obdarzył go dostojnością władzy królewskiej takim, jakiego nie miał przed nim żaden król izraelski.”* 1 Kron. 29:24-25 Nawet Pan Jezus wyraził się: *„Salomon we wszystkich sławie swojej.”* Luk. 12:27 Salomon został mianowany królem jeszcze za życia jego ojca Dawida, który mu przed śmiercią udzielił cennych rad jak czytamy: *„A gdy się przybliżył czas zgonu Dawida, dał on jeszcze Salomonowi, swojemu synowi, takie rozkazy: Ja idę drogą całej ziemi. Bądź tedy mocny i okaż się mężem! Przestrzegaj wiernie służby Pana, Boga swego, i chodź jego drogami, przestrzegając jego ustaw, jego przykazań, jego praw i jego ustanowień, jak są zapisane w zakonie Mojżeszowym, aby ci się wiodło we wszystkim, co będziesz czynił, i wszystko, dokądkolwiek się zwrócisz, Aby i Pan (Bóg) dotrzymał obietnicy, jaką mi dał, mówiąc:, Jeżeli synowie twoi spełniać będą swoje obowiązki i postępować wobec mnie wiernie z całego swego serca i z całej swojej duszy, to nie braknie ci potomka na tronie Izraela.”* 1 Król. 2:1-4

Będąc wychowany pod okiem proroka Natana i zgodnie z radą swego ojca: *„Salomon miłował Pana Boga, postępując zgodnie z postanowieniami Dawida, swego ojca.”*, A gdy Pan Bóg ukazał się Salomonowi nocą we śnie i rzekł: *„Proś, co ci mam dać?”* Na ofertę Pana Boga Salomon odrzekł: *„Ty (Boże) okazałeś twemu słudze Dawidowi, mojemu ojcu, wielką łaskę, że dałeś mu syna, który zasiadł na jego tronie jak to jest dzisiaj, ja zaś jestem jeszcze bardzo młody i nie wiem, jak należy postępować. Daj, przeto twemu słudze serce rozumne, aby umiał sądzić twój lud, rozróżniać między dobrem i złem, inaczej, bowiem któż potrafi sądzić ten twój ogromny lud?”* 1 Król. 3:3-9 To była unizona, szlachetna prośba młodego Salomona *„I podobało się to Panu, (Bogu), że Salomon prosił o taką rzecz.”* Oczywiście Pan Bóg spełnił prośbę Salomona i obdarzył go mądrością a historia Biblijna podaje, że Salomon był

jednym z najmądrzejszych ludzi Wschodu. Ale dodatkowo Pan Bóg zapewnił Salomona, że nie tylko da mu mądrość, ale oprócz tego obdarzy go bogactwem i sławą. 1 Król. 3:12-14

Wkrótce po tym wydarzeniu Salomon jako król miał do rozstrzygnięcia bardzo skomplikowaną sprawę. Dwie niewiasty, a każda z nich zgłaszając pretensję do dziecka jako jej własne, przysły do Salomona z prośbą, aby rozstrzygnął ich spór. Król polecił, aby mu przyniesiono miecz i zapowiedział, że przetnie dziecko na dwie części i da po połowie każdej z kobiet. Jedna z niewiast zawołała: „*Proszę, panie mój, dajcie jej to dziecko żywe, tylko go nie zabijajcie!*”, Druga dalej uparta zgodziła się na takie rozwiązanie problemu, by dziecko było rozpołowione. Salomon przyznał dziecko pierwszej niewieście, wiedząc, że żadna matka nie zgodziłaby się żeby zabić jej własne dziecko. „*A gdy wszyscy Izraelici dowiedzieli się o tym wyroku, jaki wydał król, nabrali szacunku dla króla, widzieli, bowiem, że jest w nim mądrość Boża do wymierzania sprawiedliwości.*” 1 Król. 3:24-28 1 Król. 4:29-34

Sława o mądrości Salomona, skłoniła władczyńię odległego państwa do złożenia wizyty w Izraelu. Jak czytamy: Również i królowa Saby, usłyszawszy rozgłos mądrości Salomona, przybyła, aby przez roztrząsanie trudnych zagadnień osobiście się o niej przekonać. Przyjechała, więc do Jerozolimy ze świetnym orszakiem i wielbłędami, dźwigającymi wonności i bardzo dużo złota oraz drogocennych kamieni. 1 Król. rozdziały 4 i 10. W 1 Księdze Królewskiej czytamy, że Salomon ułożył ponad 3000 przypowieści i 1005 pieśni. Nieco z nich zostało spisanych i przekazanych nam w Księgach Przypowieści, Kaznodziei i Pieśni nad Pieśniami. Te Księgi są ważną częścią Pism Starego Testamentu, zawierając bardzo ważne Prawdy. Księga Przypowieści jest zbiorem praktycznych rad, które oświecają i dają natchnienie, oto kilka z nich: „*Bojaźń Pana jest początkiem poznania; głupcy gardzą mądrością i karnością.*” Przyp. 1:7. „*Czujniej niż wszystkiego innego strzeż swego serca, bo z niego tryska źródło życia!*” Przyp. 4:23. „*Błogosławieństwo Pańskie (Boże) ubogaca, a nie przynosi z sobą utrapienia.*” Przyp. 10:22. „*Waga fałszywa obrzydliwością jest Panu; (Bogu), ale odważniki sprawiedliwe podobają mu się.*” Było to przestroga dla kupców, żeby nie pobierali zawyżonej ceny od klientów. Przyp. 11:1, Przypowieść podsumowująca wychowywanie dzieci mówi: „*Kogo bowiem Pan (Bóg) miłuje, tego smaga, jak ojciec swojego ukochanego syna.*” Przyp. 3:12

Salomon był bardzo zdolnym organizatorem w zarządzaniu krajem, działał też mądrze w zagranicznej polityce pokojowej. Państwo podzielił na 12 okręgów (terytorialnie nie odpowiadało to podziałowi na 12 pokoleń) Na czele okręgów ustanowił rządców. Ułatwiało to prawidłowe rozłożenie podatków i świadczeń. 1 Król. 4:7. Jak mówi zapis: „*Salomon miał dwunastu namiestników nad całym Izraelem; oni zaopatrywali króla i jego dwór w żywność; co miesiąc w ciągu roku miał inny zaopatrywać.*” 1 Król. 4:71 1 Król. 4 Rozdział. Zasługą Salomona był rozwój handlu zamorskiego. Salomon, współpracując z Chiramem, królem Fenickim Tyru, Salomon rozbudował flotę morską i rozwinął handel zagraniczny. Na okrętach, żeglarze Izraelscy i Fenicy udawali się w trzyletnią ryzykowną podróż, do portów morza Czerwonego. Z Ofir przywozili złoto, drogie kamienie, kość słoniową i czerwone drzewo

sandałowe o wyjątkowym zapachu, które używano przy budowie świątyni Jahwe i pałacu królewskiego. Kupcy izraelscy odnieśli wielki sukces w handlu tymi towarami. Salomon zabezpieczył drogi handlowe dla karawanów przez utworzenie systemu strażnic. W strażnicach tych umieścił stałe garnizony. Wzmocnił armię, wprowadził wozy wojenne i konnicę. W Megiddo, jak wskazują odkrycia, wybudował Salomon wielkie stajnie dla koni, trzymając w swoich rękach monopol handlu końmi na Środkowym Wschodzie, kupował wozy w Egipcie a konie w Azji w celu eksportowania dla innych królów Hetyckich i Aramejskich. 1 Król. 10:11-23.

Salomon rządził potężnym państwem i budował w stylu godnym prawdziwego monarchy wschodu. Ale Salomona pamięta się przede wszystkim z BUDOWY ŚWIĄTYNI w Jerozolimie. Z Chiramem królem Tyru zawarł umowę, na której podstawie ten dostarczał Salomonowi drzewa cedrowego i drzewa cyprysowego, ile tylko ten potrzebował, i wyspecjalizowanych robotników. Kamienia dość było na miejscu. Świątynia została wybudowana na wysokim skalnym grzbiecie Góry Moriah. (2 Sam. 24:21) Była usytuowana na środku dziedzica, na osi wschód zachód z wejściem od wschodu. Do świątyni przylegały zabudowania pałacowe Salomona. W wielkim holu, zwanym „Domem Lasu Libanu” dach podierało czterdzieści pięć cedrowych kolumn pięknie rzeźbionych. (Stąd pochodzi nazwa) Do Sali tronowej wyłożonej drzewem cedrowym wchodziło się przez wspianą portal. Tam Salomon, zasiadając na tronie, załatwiał sprawy państwowe. Wszystkie te budowle otoczone były murem. 1 Król. 9:15. *„Tron miał sześć stopni i podnózek ze złota przymocowany do tronu oraz poręcze z obu stron siedzenia, a dwa lwy stały obok poręczy. Dwanaście lwów zaś stało tam na sześciu stopniach z jednej i z drugiej strony; w żadnym innym królestwie czegoś takiego nie zrobiono.”* 2 Kron. 9:18-19

To Król Dawid był tym, który chciał budować Świątynię dla Pana Boga. On sprowadził Arkę Przymierza, do Jeruzalemu. Rozwinął i szczegółowo opracował organizacje kapłanów, Lewitów, śpiewaków i muzyków. Dawid zgromadził ogromną ilość pieniędzy, materiałów i środków do budowy. Zebrał je jako dary, daniny i osobisty majątek. Ogólnie ocenia się, że koszt wybudowania świątyni Salomona, oraz klejnoty użyte w świątyni, naczynia srebrne, naczynia ze złota, szaty, jedwab, trąby i inne instrumenty wyniosły od 70 do 75 bilionów dolarów. Plac pod zabudowę świątyni Dawid zakupił za 600 syklów złota. Miejsce to na Górze Moriah zostało wybrane przez Pana Boga, kiedy ogień z nieba spadł i jako znak zapalił ofiarę całopalną składaną przez Dawida. 1 Kronik 21:26. Ogólna ilość pracowników zatrudnionych wynosiła 183 tysiące w tej liczbie 80 tysięcy drwali i kamieniarzy. Świątynię zbudowano z bloków kamiennych pięknie ociosanych przez wprawnych kamieniarzy. Całą pracę wykonywano w kamieniołomie. Dlatego nie słyszano w domu, ani przy jego budowie, ani młota ani siekiery, ani jakiegokolwiek narzędzia żelaznego. 1 Król. 6:7. Cały plan budowy Świątyni był wzorowany na planie budowy Namiotu Zgromadzenia na pustyni. Wybudowanie Świątyni zajęło siedem lat. Pięknie wzniesiona na szczycie Góry Moriah, była łatwo widzialna przez każdego w okolicy.

Salomon poświęcił Świątynię w okresie Święta Namiotów. To święto upamiętniało, kiedy Izraelici wyszli z Egiptu i przez czterdzieści lat wędrowali

po pustyni mieszkając w namiotach zwanych szałasami. Gdy na oczach całego zebranego ludu. Kapłani wnieśli Skrzynię Przymierza Pańskiego na jej miejsce do przybytku wewnętrznego świątyni, do miejsca najświętszego, pod skrzydła cherubów. W Skrzyni nie było nic oprócz dwóch kamiennych tablic, które tam złożył Mojżesz pod Chorebem, gdzie Pan zawarł przymierze z synami izraelskimi po ich wyjściu z ziemi egipskiej. Gdy zaś kapłani wychodzili ze świątyni, obłok napełnił przybytek Pański, Tak, iż kapłani nie mogli tam ustać z powodu tego obłoku, aby pełnić swoją służbę, gdyż chwała Pańska napełniła świątynię Pańską. Potem Salomon stanął przed ołtarzem Pana wobec całego zgromadzenia izraelskiego, wyciągnął swoje dłonie ku niebu i rzekł: Panie, Boże Izraela! Nie ma ani na niebie w górze, ani na ziemi w dole takiego Boga jak Ty, który dotrzymujesz przymierza i okazujesz łaskę wobec swoich sług, którzy chcą z całego serca być z tobą, Tak to obchodził Salomon w owym czasie tę uroczystość, a wraz z nim cały Izrael, ogromne zgromadzenie ludu, od wejścia do Chamaat aż po Rzekę egipską, przed Panem, Bogiem naszym, przez dwakroć po siedem dni, razem tedy czternaście dni. Ósmego dnia zaś rozpuścił lud. Błogosławili, więc króla i odeszli do swoich namiotów, radośni i dobrej myśli z powodu wszelkiego dobra, jakie Pan wyświadczył Dawidowi, swojemu słudze, i Izraelowi, swojemu ludowi. 1 Król. 8 Rozdział. Dziś Moriah to wielki plac, gdzie ułożona ściana z resztek głazów, które się przechowały w fundamentach budowli Herodowych do dziś synowie Izraela przychodzą zawodzić rozdzierające skargi i dlatego ruina ta zasłużyła sobie na nazwę „ściany płaczu”

W historii Pisma Świętego imię Salomona łączy się na zawsze ze zbudowaniem Świątyni, tej Świątyni, która nawet zburzona, będzie dla Izraela pogrążonego w żałobie ośrodkiem miłości i nadziei, a którą symbolika chrześcijańska łączy tajemnymi więzami z ciałem Chrystusowym. „Zburzcie tę Świątynię – powiedział Pan Jezus – a ja w trzy dni ją zbuduję”. Świątynia Salomona zburzona, a potem odbudowana, jest symbolem Zmartwychwstania. Najpierw Głowy prawdziwego Króla Pokoju, który zmartwychwstał trzeciego dnia, a w następnej kolejności zmartwychwstania Jego ciała Kościoła. Święty Piotr do wiernych Kościoła Pierwotnego pisze: *„Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który według wielkiego miłosierdzia swego odrodził nas ku nadziei żywej przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.”*, *„I wy sami jako kamienie żywe budujcie się w dom duchowy, w kapłaństwo święte, aby składać ofiary przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa.* 1 Piotr. 2:5; 1 Piotr. 1:3; Święty Paweł pisze: *„Albo czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was i którego macie od Boga, i że nie należycie też do siebie samych? Drogoście, bowiem kupieni. Wystawiajcie tedy Boga w ciele waszym.”* 1 Kor. 6:19-20

Nasz czas dobiega końca, o dalszych losach Świątyni Salomona, i Narodu Izraelskiego prosimy nas słuchać w sobotę 15 lipca o tej samej porze, jak zwykle czekamy na państwa telefony pod numerem 9415 – 1923. Powtarzam Numer telefonu: 9415 – 1923, Dobranoc państwu.